

Pán Je - žíš zá - věť zů - sta - vil,
vzdav chvá - lu, chléb dal vě - rným svým
když pr - vní smlou - vě ko - nec byl,
a tak i ka - lich po - dal jim,
vždy s ná - mi slí - biv bý - ti;
chtě smu - tných po - tě - ši - ti.
Je - žíš, Je - žíš všu - de či - ní do - bro - di - ní;
pro - zpě - vu - jme, jmé - no je - ho vy - vy - šu - jme!

2. Chléb tento berme, křesťané, / On tělo Páně vydané / nám svatě přivlastňuje; / i kalich nové smlouvy té, / v níž mocí krve vylité / Pán duše očistuje. / Ježíš, Ježíš / z nebe vyšel, spasit přišel; prozpěvujme, / na jeho smrt pamatujme!
3. Kdo Krista vírou přijme zas, / Páně se v srdci ozve hlas, / v Něm přebýváje stále; / nic nemůž tělo, Duch je sám, / jenž život pravý dává nám, / On živí dokonale. / Ježíš, Ježíš, / ten Syn Boží, radost množí; prozpěvujme, / Jeho jen se přidržujme!
4. Ó, rač již, Bože, přijíti / a milost svou nám zjeviti, / ať v pravosti Tě ctíme; / dej nám dar Ducha svatého, / vzdal od nás vše, co škodného, / čiň víc než rozumíme! / Ježíš, Ježíš - / vždy se svými věřícími; prozpěvujme, / Jemu cele důvěřujme!